

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesu Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitutum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

B. Iosaphat n. 14

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

validam Ecclesiæ rupem, excelsum, & corroboratum erat. Degebat illa tempestate Sanctus Parens Romæ, cum aliquot è primis Socijs Christi Vicario veluti suorum votorum clavigero subiectis, & licet aliquibus tempestatibus iactati fuerunt, ut quidquid in Orbe boni viget, solet experiri. At demum cum Dei opera, & consilia semper praualeant, per Europam Vniuersam celebris eorum fama adeo intonuit, ut inter alios ad Ioannis pientissimi Portugaliæ Regis aures pertuenerit, qui illico ad D. Petrum Mascareñas in Romana Curiâ Nuncij munere obeuntem, literas dedit, quibus impense monebat exigeret à Parente Ignatio ex Socijs sex, qui adeo ardenter Dei honorem, & animarum salutem exquirerent, ut in Africa, & Asia operibus æquarent famam, quæ de ipsis vulgabatur. Rem cum Ignatio exegit legatus, & licet ab illo sex, quos expetebat Socios non fuisset consecutus (aiebat enim Ignatius si ex tam paucis Socijs in Indiam sex deferrentur, quid Vniuerso terrarum Orbi restaturum) duos tamen Xauerium scilicet, & Simonem Rodericum Lusitanum concessit. *Hæc ille ex Hispano fideliter latine redditia.*

A BASILIANIS.

14. **A** B. IOSAPHAT extanto Ordine viro præclarissimo, vnio-
nisque cum Sancta Romana Ecclesia promotore indefesso,
& pro ea trucidato anno 1623. & ab Urbano VIII. in Beatorum
Martyrum Catalogo adscripto anno 1642. Is tanti faciebat Societa-
tem, ut palam diceret, Se eum non habere pro bono Catholi-
co, qui Societatem IESV non amaret. Idem etiam cum semel
in frequenti nobilium confessu, præcipua nobilitatis virum acerbius ad
mensam contra Societatis homines inuehi audiret, grauiter iniuria
Societatis commotus Apparet, inquit, magnifice Domine, Te
non esse ex numero Prædestinorum, qui tam sanctam Re-
ligionem verbis adeo iniuriosis carpere non metuas. Grande
sancte

*Qui Socie-
tatem non
amat bonus
Catholicus
non est.
Nec è nu-
mero Pra-
destinatur
qui eam
carpit,*

sanè dictum, & quod nisi pudoris ac modestiae cancellis premereret, ponderatione dignissimum, & quia tale, & quia à tanto Martyre pronunciatum. Ita refertur apud P. Lancicum Tom. 2. Opuscul. spiritual. Opusc. 17. cap. 4. num. 211.

15. * A DIDACO NISSENO pluries eiusdem Ordinis ^{Societas} in clytorum Provinciali meritissimo, scriptoreque nostræ etatis celeberrimo, qui in militum Approb. Tom. 2. virorum Illustrium Societatis, Societatem appellat, ^{Aries.} Aciem in clytorum militum illustriorem. Et in Tom. suo Do- Religio minicarum Dom. 2. post Epiphan. Assumpt. 2. fol. mihi 108. Religio- præclarar. nem præclarar. & illustrem, vocat. Et in suo Gracie Phœnico Et illustris in Ec- lib. 4. cap. 9. fol. mihi 187. Egregius (inquit) ille Fundator, ac regiminis in Ecclesia Dei S. Ignatius de Loyola in sua Regula æquè sancta, ac diserta præcepit, &c. Et infra: Eundem Sanctissimum Patriarcham vocat, sanctitatis prodigium, claramque religiosæ Philosophiæ Cinosuram.

* AB EODEM, in Approb. vita P. Marcelli Mastrilli per Eu- sebium nostrum scriptæ Societatem appellat, Inuincibilem, quæ Calibæis suis calamis (seu fistulis militaribus) perfidum Hære- ticon vulgus explodens, in aëra dispersit, & cuncta Ca- tholicorum dogmata fortiter propugnauit. Sic ille in dicta Ap- prob. edita Matrit. ann. 1640.

16. * A FRANCISCO DE SORIA Ordinis Definitore, & S. Officij Qualificatore, qui postquam in Censura Corona virtuosæ P. Eusebij, Societatem vocauit, Sacram, Religiosam, doctrinamque Familiam, statim subiungit: Auctores, libros, doctrinamque huius illustris Congregationis nemo ignorat aurum esse totius Ecclesiae purissimum, & defecatissimum, siue illa im- petatur ab inuidia, siue curiosi eam rimentur, siue eam lu- cernis perscrutentur minus pij: & cum tanta sit huius diuitis fodinae præstantia, quod miror magis, est abundantia, siquidem se adeò fecundam ostendit doctrinæ, ac si tam largiter se semper communicasset. Hæc ille.